

lærd var man, saa lærd, at man ikke kunde forstaa det. Nei, det er i Reglen Udtrykket ikke for Lærdom, men for at den Paagjældende ikke har gjort sig klart, hvad det er han skriver og taler om — i Reglen, ikke altid. — Seg skal endnu kun gjøre et Par Bemærkninger, først med Hensyn til Lægernes Stilling ikke alene til denne Sag, men adskillige andre, som vi have haft Leilighed til at behandle. Seg har tidligere fundet Anledning til at udtale min Aerkjendelse overfor Lægernes Virksomhed, og det glæder mig ved denne Leilighed at kunne gjentage den. Seg kan ikke Andet end paastjonne, at der saa at sige ikke er en Bevægelse af filantropist, hygieinist Art, uden at Lægerne gjøre deres Bedste for at fremme en Sag, og jeg tror, at netop Sindsygevesenet — og det ligger jo da ogsaa i Sagens Natur — skylder Lægerne særdeles Meget. Vi have set ved et andet Lovforslag, som vi her have haft til Behandling, vistnok paa Foranledning af Lægerne, nemlig Kuranstalten ved Silkeborg, at Lægerne ere paafærde, hvor de i den Henseende tro, at der er Fremskridt at gjøre. — Den sidste Bemærkning, jeg har at gjøre, er med Hensyn til Beliggenheden af det Sted, hvor den nye Anstalt skal opføres. Seg har gjemt dette til sidst, fordi det, som sagt, ikke er mig klart, om det ikke vil være bedre og rigtigere at gaa til en Udvidelse af de to bestaaende Anstalter — særlig netop med Forhandlingen med Njøbenhavn for Die som yderligere Grund foruden dem, jeg allerede har anført — end at opføre en ny Anstalt; men, som sagt, det skal ikke for mig være noget Afgjørende. Der siges i Lovforslagets Motiver, at man er kommen til Erfkjendelse af, at Stedet umuligt kan være ved Middelfart, fordi der savnes Vand. Seg ser imidlertid her idag af Middelfart Avis, at man langtfra er af den Mening derovre, det kunde man jo forresten ikke undre sig over, at de jo vilde gjøre alt Muligt i paagjældende Sgn for at faae Anstalten, men der anføres imidlertid et Par Fakta, paa hvilke jeg vil henlede Ministerens Opmærksomhed saavel som Thingets og det Udvalgs Opmærksomhed, som maasse kommer til at behandle denne Sag. Af den nævnte Avis skal jeg tillade mig at oplæse de paagjældende Par Linier: „Derjom den høitagtede Minister havde været Vidne til de Underjøgelse, som her ere foretagne, vilde han utvivlsomt ikke have udtalt sig saaledes, thi baade ere Underjøgelse foretagne med utilstrækkelig Redskaber og selve Arbejdet foregaaet paa en Maade, der saae ud til at være blot for at faae Tiden

til at gaa“. Unegtelig en temmelig svær Beskyldning, som jeg heller ikke gjør til min, og derfor siger jeg blot ogsaa, at det maa være Gjenstand for kommende Underjøgelse. Det hedder endvidere: „Der blev paa det ene Sted, hvor der er boret, fundet Vand, som — efter hvad der er meddelt os af paalidelige Folk — steg 100 Fod, men saa forlod man Stedet og begyndte paa et andet, hvor man efter nogle Dages høist uregelmæssigt Arbejde opgav videre Forsøg.“ Endnu blot det: „Der har været saa lidet Alvor i de foretagne Underjøgelse, at vi tro vort ærede Byraad vilde gjøre vel i for Kommunens Regning at foretage Boringer, der ganske utvivlsomt vilde føre til Maalet: at finde mere end tilstrækkeligt Vand.“ Det er jo saa stærke Beskyldninger, at jeg føler mig overbevist om, at baade Udvalget og Ministeren ogsaa vil have sin Opmærksomhed henvendt paa det; thi jeg for min Part maa erkjende, at dersom ellers, hvad Ministeren ogsaa har erkjendt, Omstændighederne kunne føre det med sig, at der f. Ex. fandtes tilstrækkeligt Vand, hvad der jo er den eneste Mangel, der er antydet, saa forekommer det mig, at Middelfart vilde være et ret heldigt Sted. Men skulde Vandet ikke være tilstede, saa indrømmer jeg, at saa kan den nye Anstalt ikke ligge der, forsaavidt man skal gaa til at bygge en ny Anstalt. Seg tror ikke, det vil være rigtigt, at man overlader til Ministeren og Administrationen at bestemme Stedet. Seg tror heller ikke, at den meget ærede Minister og Administrationen selv ere vel tjente dermed, og man pleier da ogsaa ved lignende Sager — som f. Ex. ved Døvstummeinstituttet, hvor det i Begyndelsen ogsaa stod blankt, hvor den skulde ligge — fra Rigsdagens Side netop at ønske, at Beliggenheden blev afgjort. Seg haaber da ogsaa, at det ikke vil være umuligt, ialtsald indenfor visse Grændser, at faae Stedet bestemt og fastsat, inden Lovforslaget forlader Rigsdagen. — Med disse Par Ord skal jeg altsaa anbefale dette Lovforslag til videre Behandling. Jeg er overbevist om, at Thinget i sin Helhed har den Opfattelse, at, er der en saadan Mangel paa Plads tilstede, at de Sindsyge maa gaa og vente halve og hele Aar, vil Rigsdagen ikke være Marsag i, at Sligt yderligere skal finde Sted. Thi det kan ikke negtes, at det er en Byrde for en Familie, som ikke er til at beregne, at maatte have et Menneke, der muligvis lider af Selvmordsmani eller af andre endogjaa for Samfundet farlige Tanker, og som ikke